

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 3S/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0723100758
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová, LL.M
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:0723100758.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Vladimíry Slobodovej LL.M a členiek senátu JUDr. Dany Jelinkovej Dudzíkovej, LL.M. a Mgr. Jany Ondrejčkovej v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. – F. G., zastúpeného advokátom: JUDr. Viktorom Mlynekom, Štúrova 43, 949 01 Nitra, IČO: 53 109 538, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Štefánikova trieda 69, 949 01 Nitra, IČO: 00 151 866, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ MH INVEST, s.r.o., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpeného advokátom: JUDr. Allanom Böhmom, advokátom, Jesenského 2, 811 02 Bratislava, IČO: 308 45 238, 2/ Slovenská správa ciest, Miletičova 19, 821 08 Bratislava, IČO: 00 003 328, a ostatných pribratých účastníkov konania: 3/ SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, Radničné námestie 8, Banská Štiavnica, IČO: 36 022 047, 4/ Mesto Nitra, Štefánikova trieda 60, 950 06 Nitra, IČO: 00 308 307, 5/ Obec Lužianky, Rastislavova 266, 951 41 Lužianky IČO: 34 003 517, a 6/ Obec Zbehy, Zbehy 69, 951 42 Zbehy, IČO: 00 308 668, v konaní o správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OCDPK-2019/029704 z 13.6.2019, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave návrhy ďalšieho účastníka v 1.rade a žalovaného na prerušenie konania zamietá.
- II. Správny súd v Bratislave žalobu zamietá.
- III. Žalovanému právo na náhradu trov konania vrátane trov kasačného konania voči žalobcovi nepriznáva.
- IV. Ďalšiemu účastníkovi konania v 1. rade právo na náhradu trov konania vrátane trov kasačného konania voči žalobcovi priznáva v plnom rozsahu.
- V. Ďalšiemu účastníkovi konania v 2. rade a ostatným pribratým účastníkom konania právo na náhradu trov konania vrátane trov kasačného konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Mestu Nitra bola ako správne orgánu prvého stupňa dňa 10. 09. 2018 doručená žiadosť o vydanie povolenia na predčasné užívanie časti stavby "príprava cestnej infraštruktúry"- Strategický park Nitra v rozsahu konkrétne určených objektov, ktoré sú presne vymedzené v odseku 3 odôvodnenia tohto rozsudku.

2. Mesto Nitra dňa 13. 09. 2018 vydalo oznámenie o začatí kolaudačného konania k predčasnému užívaniu stavby aj pred odovzdaním a prevzatím všetkých dodávok stavby s nariadením ústneho rokovania a tvaromiestnej obhliadky stavby s prejednaním nepodstatných zmien stavby "Príprava strategického parku Nitra" stavebných objektov v katastrálnom území H., I., J. K. G. stavebníka Slovenská správa ciest. Dňa 27. 09. 2018 bol spísaný protokol z kolaudačného konania a ústneho rokovania "Príprava strategického parku Nitra". Mesto Nitra výzvou zo dňa 28. 09. 2018 vyzvalo stavebníka - Slovenskú správu ciest na doplnenie návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia a rozhodlo o prerušení konania na dobu 60 dní. Súčasťou spisu sú stanoviská dotknutých orgánov k predčasnému užívaniu stavby - časti dopravnej infraštruktúry, ako i záväzné stanoviská orgánov, vrátane záväžného stanoviska Ministerstva životného prostredia SR zo dňa 17. 10. 2018, z ktorého vyplýva, že stavba je z koncepčného hľadiska v súlade so zákonom o posudzovaní vplyvov a relevantnými podmienkami.

3. Mesto Nitra ako stavebný úrad rozhodnutím č. UHA-DUaI-15106/2018-014-Ing. Dá z 24.10.2018 vydalo povolenie na predčasné užívanie stavby pred odovzdaním a prevzatím všetkých dodávok stavby do 15.10.2019 pri stavbe „Príprava strategického parku Nitra“ v rozsahu objektov (právoplatné dňa 08. 07. 2019): SO 101-Účelová komunikácia, II. úsek, SO 102-Veľká okružná križovatka „D“ vetva V1, V2, okruh OK, SO 103-Veľká okružná križovatka „D“ vetva V3,V4,BYP2, SO 104-Komunikácia medzi križovatkou „D“ a Strategický park - parking, SO 105-Účelová komunikácia medzi križovatkou „D“ a „G“, obchvaty, SO 109-vjazd - BUS a VIP parking („C“), SO 122-Účelová komunikácia od križovatky „N“ po Strategický park, SO 123-Účelová komunikácia od križovatky „M“ po Strategický park, SO 124-Účelová komunikácia od križovatky „O“ po Strategický park, SO 129-Parkovisko a komunikácie pre osobné autá (parking Strategický park) I. fáza, SO 142-Chodníky a nástupištia pri VIP vjazde, SO 150-Poľné cesty a zjazdy pre SVP, SO 211- Podjazd pre cyklistov a chodcov, SO 204-Most na komunikácii (obchvat v km 1,150 nad okružnou križovatkou „D“, SO 205-Most na komunikácii „D-G“ nad potokom Dobrotka, SO 254-Oporné múry pri VIP vjazde, SO 301-PHS pri ÚK medzi križovatkou „D“ a „B“, SO 302-PHS pri BYP2 okružnej križovatky „D“, SO304-PHS pri ÚK vedľa parkoviska strategického parku, a stavby „Príprava strategického parku Fáza 2“ objekty SO 131-Parkovisko a komunikácie pre osobné autá (parking Strategický park) II. fáza, katastrálne územia H., I., G., J. a stavby - „Príprava strategického parku Nitra - fáza 2“, SO 131- Parkovisko a komunikácie pre osobné autá (parking strategického parku) II. fáza, k. ú Dražovce (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“). V rozhodnutí boli uvedené podmienky pre užívanie stavby, podmienky vyplývajúce z podmienok dotknutých orgánov a bolo konštatované, že neboli vznesené účastníkmi konania žiadne námietky.

4. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie žalobca podaním zo dňa 08. 11. 2018 namietajúc, Mesto Nitra nie je vecne príslušný správny orgán vo veciach tohto stavebného konania, keďže ide o stavbu, ktorá je významnou investíciou a preto podľa osobitného predpisu má pôsobnosť stavebného úradu okresný úrad v sídle kraja. Ďalej namietal porušenie procesných noriem, a to Aarhuského dohovoru, Ústavy SR, zákona č. 24/2006 Z. z., stavebného zákona a správneho poriadku. Žiadosťou zo dňa 10.11.2017 požiadal stavebný úrad v zmysle Aarhuského dohovoru, aby ho ako známeho účastníka písomne informoval o povoľovaní jednotlivých stavieb týkajúcich sa strategického parku do užívania. Celý proces vydávania stavebného povolenia považoval za nezákonný, nakoľko neboli naplnené podmienky ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona. Žalobca namietal, že došlo k rozporu so zákonom č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (príloha č. 8 k vyššie citovanému zákonu, časť Infraštruktúra, položka č. 15, odsek B, kde je stanovená nutnosť vedenia zisťovacieho konania), lebo stavebnému konaniu nepredchádzalo relevantné konanie vo veci posudzovania vplyvov na životné prostredie týkajúce sa strategického parku ako celku. Žalobca poukázal na to, že pokiaľ dotknutá verejnosť prejavila záujem na konaní podľa zákona č. 24/2006 Z. z. a predložila svoje námietky a pripomienky, stala sa ex lege účastníkom všetkých nadväzujúcich povoľovacích konaní, preto musí aj stavebný úrad pripomienky a námietky zohľadniť. V závere žiadal žalovaného, aby mu titulom jeho účasti v konaní zachoval právo na prístup k správnomu orgánu v rámci rozhodovacieho procesu podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku ešte pred vydaním rozhodnutia a umožnil vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia v úradnom spise. Žiadal zrušiť prvostupňové rozhodnutie.

5. Súčasťou administratívneho spisu je i stavebné povolenie zo dňa 04. 11. 2016 vydané Mestom Nitra pod č. UHA-DaCH-5484/2016-007-Ing.Dá (právoplatné dňa 30. 01. 2017) vydané na stavbu "Príprava strategického parku Nitra" v rozsahu stavebných objektov: demolácie, vegetačné úpravy, cestné objekty

a mosty a protihlukové opatrenia (i tie, ktoré sú predmetom preskúmaného rozhodnutia). V rozhodnutí je uvedené, že sa doručí verejnou vyhláškou, okrem iného i tým, ktorí boli účastníkmi konania v zisťovacom konaní vedenom na Okresnom úrade Nitra č. OU -NR-OSZP3/2015/031851-037-F36. Okrem toho je jeho súčasťou i stavebné povolenie zo dňa 14. 06. 2017 číslo: UHA-DUaI-2317/2017-009-Ing.Dá (právoplatné dňa 09. 10. 2017), ktoré sa vzťahuje na stavbu: SO 131-Parkovisko a komunikácie pre osobné autá (parking Strategický park) II. fáza. Toto rozhodnutie bolo doručované aj žalobcovi a ostatným účastníkom zisťovacieho konania na vedomie.

6. Okresný úrad Nitra, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií rozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu v zmysle § 3 ods. 5 písm. c/ zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v spojení so zákonom č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v súlade s § 32, § 46 a § 58 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní rozhodnutím č. OU-NR- OODPK-2019/029704 z 13.6.2019 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) tak, že podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku rozhodnutie Mesta Nitra č. UHA-DUaI-15106/2018-014-Ing. Dá zo dňa 24. 10. 2018 zmenil tak, že vo výrokovej časti na strane 18, do časti IV: Ďalšie podmienky zapísal bod 2 v nasledovnom znení: „Podmienky a požiadavky dotknutých orgánov vyplývajúce z doručených stanovísk a rozhodnutia: - Slovenský vodohospodársky podnik, stanovisko číslo: CS SVP OZ PN 7408/2018/2 zo dňa 28. 09. 2018. - Inšpektorát práce Nitra, záväzné stanovisko číslo: INA-132-17-2.2/ZS-C22,C23-18 BOZP II./BEZ/2018/5570 zo dňa 02. 10. 2018. - Regionálny úrad verejného zdravotníctva, rozhodnutie číslo: HZP/A/2018/02782 zo dňa 23. 10. 2018, právoplatné dňa 09. 11. 2018. Ostatné časti napadnutého rozhodnutia zostávajú nezmenené.“

6.1. V odôvodnení žalovaný ako odvolací správny orgán popísal priebeh konania začatého na základe žiadosti stavebníka o povolení časovo obmedzeného predčasného užívania časti stavby aj pred odovzdaním a prevzatím všetkých dodávok pre stavbu "Príprava strategického parku Nitra" a obsah odvolania žalobcu, v závere sa stotožnil s postupom stavebného úradu. Žalovaný sa zaoberal dôvodmi odvolania žalobcu. Odvolávajúci sa na okruh účastníkov kolaudačného konania a § 78 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) konštatoval, že žalobca nebol účastníkom konania a stavebný úrad nemal povinnosť sa s jeho námietkami vysporiadať. Odvolanie žalobcu však preskúmal v zmysle § 140c ods. 8 stavebného zákona v rozsahu, v akom namieta nesúlad povolenia na užívanie s obsahom rozhodnutia podľa osobitného predpisu (§ 29 ods. 12, § 37 ods. 1 a § 19 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z.).

6.2. Žalovaný poukázal na to, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie posúdil zámer v zisťovacom konaní, v ktorom bolo vydané rozhodnutie zo dňa 08. 10. 2015 č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 (právoplatné dňa 28. 12. 2015). V rozhodnutí je uvedené, že zmena navrhovanej činnosti nepredstavuje taký zásah do životného prostredia, ktorý by v značnej miere ohrozoval životné prostredie a zdravie obyvateľov a nie je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi v oblasti starostlivosti o životné prostredie a zdravia obyvateľstva, a ani nebol zistený nesúlad s platnými územno-plánovacími podkladmi v záujmovom území.

6.3. Žalovaný reagoval osobitne na námietku žalobcu, že stavebnému konaniu musí predchádzať posudzovanie vplyvov na životné prostredie týkajúce sa strategického parku ako celku. Uviedol, že už v roku 2005 bola posúdená činnosť "Priemyselný park Nitra - Sever" podľa zákona č. 127/1994 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie v rozsahu komunikácií a inžinierskych sietí. Pojem strategický park je použitý v osvedčeniach o významnej investícii zo dňa 13. 07. 2015, zo dňa 22. 07. 2015 a zo dňa 27. 02. 2017, ktoré uvádzajú, že uskutočnenie stavby "Vybudovanie strategického parku" je vo verejnom záujme. Podľa návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii je účelom vybudovania strategického parku majetkovo - právne vysporiadanie pozemkov a príprava komplexnej infraštruktúry pre vytvorenie strategickkej investície. Je nepochybné, že zámer navrhovanej činnosti "Priemyselný park Nitra - Sever" sa zhoduje s účelom vybudovania strategického parku. Z uvedeného je zrejmé, že strategický park ako celok bol posúdený v roku 2005 ako navrhovaná činnosť "Priemyselný park Nitra - Sever". Zároveň z pohľadu požiadavky prílohy č. 8 časť 9 položky 15 zákona č. 24/2006 Z. z. boli posúdené aj navrhované činnosti v zisťovacích konaniach Automotive Nitra Project, Automotive Nitra Project - Fáza 2, Gestamp Nitra, Prologis Park Nitra. Vzhľadom na uvedené je odvolanie v tejto časti nedôvodné a je potrebné ho zamietnuť.

6.4. K názoru žalobcu, že je potrebné prejednať všetky námietky vznesené účastníkmi konania v zisťovacom konaní žalovaný poukázal na to, že námietky žalobcu a ostatných účastníkov zisťovacieho konania boli predmetom samostatného konania, v ktorom príslušný orgán všetky námietky prejednal a právoplatne o nich rozhodol v rozhodnutí Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36zo dňa 08. 10. 2015. Čiže týmto rozhodnutím je stavebný úrad viazaný a nie je oprávnený v tomto konaní preskúmať správnosť postupu či rozhodnutia iného správneho orgánu o námietkach vznesených v zisťovacom konaní. K námietke žalobcu v odvolaní, že správny orgán je povinný oboznámiť účastníka konania so všetkými podkladmi pre rozhodnutie pred vydaním rozhodnutia v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku v spojení s § 56 zákona o správnom konaní žalovaný uviedol, že prvostupňový správny orgán upovedomil účastníkov konania podľa § 33 ods. 2 citovaného zákona a v odvolacom konaní odvolací orgán rozhoduje o dodržaní zákonnosti a procesných postupov prvostupňového správneho orgánu, čiže v rámci riadneho opravného prostriedku sa preskúmava prvostupňové správne konanie a rozhodnutie. Povolenie na užívanie je podľa žalovaného správne, zákonné, obsahuje všetky zákonné náležitosti, je v súlade s platnou právnou úpravou a vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, a preto ho v odvolacom konaní potvrdil.

II.

Žaloba

7. Žalobou doručenu Krajskému súdu v Nitre dňa 10.09.2019 sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia tvrdiac, že týmito rozhodnutiami bol ukrátený na svojich právach, došlo k zásahu do práva na ochranu životného prostredia a že žalovaný nepreskúmal prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu.

8. Žalobca namieta (časť III.1 žaloby) nedodržanie zákonnej vecnej príslušnosti právnych orgánov, lebo Mesto Nitra nie je vecne príslušný správny orgán vo veciach tohto stavebného konania, keďže podľa § 117b stavebného zákona vykonáva (na uskutočnenie stavby ako významnej investície podľa osobitného predpisu) pôsobnosť stavebného úradu vo veciach územného konania a stavebného konania obvodný úrad v sídle kraja. Podľa žalobcu bol vecne príslušným na konanie v prvom stupni Okresný úrad Nitra, preto nemôže byť vecne príslušný na rozhodovanie o odvolaní; príslušným má byť ministerstvo. Pre MH Invest, s.r.o. bolo vydané osvedčenie o významnej investícii Strategického parku a prípravy územia na realizáciu Strategického parku, avšak napriek tomu MH Invest, s.r.o. nemôže žiadať o stavebné povolenie, pokiaľ nemá územné rozhodnutie. V tomto prípade Strategický park nie je v územnom pláne Mesta Nitra a ani v územnom pláne zóny.

9. Žalobca poukázal (časť III.2 žaloby) na nezákonnosť celého procesu vydávania kolaudačného rozhodnutia pre nesplnenie podmienok daných § 32 ods. 2 stavebného zákona. Uviedol, že aj podľa oznámenia MDVaRR SR zo dňa 25. 11. 2015 pre územie, ktoré je dostatočne zaregulované územným plánom obce alebo zóny a ktoré je zároveň určené na umiestnenie strategického parku alebo na prípravu územia na realizáciu strategického parku významnej investície sa nevyžaduje územné konanie. Územný plán Mesta Nitra bol schválený v roku 2003, následne boli spracované zmeny a doplnky č. 1 až č. 6, v aktuálnom nie je vymedzená hranica strategického parku a v dokumentoch územného plánu nie je definované územie pre strategický park. Nemôže existovať súhlasné záväzné stanovisko podľa §140b stavebného zákona o súlade stavby s územným plánom Mesta Nitra.

10. Žalobca namietal (časť III.3 žaloby), že stavba strategického parku a ani žiadna príprava strategického parku nebola predmetom posudzovania v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o posudzovaní vplyvov na životné prostredie“), ktorý rešpektuje podmienky európskej smernice EIA a Aarhuského dohovoru. Odkázal na stranu 3 rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR zo dňa 01. 06. 2016, kde je uvedené, že Povoľované objekty stavby sú súčasťou inej stavby "Príprava strategického parku Nitra", ktorá nebola predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie a ani zisťovacieho konania a na skutočnosť, že stavebnému konaniu nepredchádzalo relevantné konanie ohľadom posudzovania vplyvov na životné prostredie, čím došlo k zrejmemu rozporu so zákonom o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, ktorý vo svojej prílohe č. 8 (časť 9 Infraštruktúra, položka 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov) v časti B upravuje kritériá, za naplnenia ktorých je v zmysle § 18 ods. 2 písm. b) tohto zákona povinné

viesť zisťovacie konanie, pričom práve v prípade položky č. 15, pod ktorú spadajú aj priemyselné parky, je v časti B uvedené "bez limitu". Za tohto procesného stavu teda žiadne stavebné konanie nemôže byť legitímne vedené a niet iného procesného východiska, ako stavebné konanie zastaviť. V prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov je zo zákona daná povinnosť viesť zisťovacie konanie a je potrebné prihliadať na § 38 ods. 3 vyššie citovaného zákona. Argumentoval aj § 1 ods. 3 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o investíciách“), v zmysle ktorého sa za významnú investíciu považuje aj príprava územia na realizáciu strategického parku, ak výstavbu zabezpečuje podnik s 100 % majetkovou účasťou štátu. Podľa názoru žalobcu je stavba "Vybudovanie strategického parku", na ktorú sa vzťahujú uvádzané osvedčenia MH SR, významnou investíciou a teda v zmysle platnej legislatívy sa jedná o tzv. navrhovanú činnosť, ktorá musí podliehať administratívne konaniu podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

11. V ďalšej časti žaloby (časť III.4 žaloby) žalobca dal do pozornosti súdu, že prebieha súdne konanie vo veci vedenej na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 26S/3/2016, predmetom ktorého je prieskum rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. 12. 2015, aj prvostupňového rozhodnutia Okresného úradu, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08. 10. 2015, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté. Správny orgán by mal podľa neho názoru zastaviť, minimálne prerušiť všetky konania súvisiace s touto stavbou do rozhodnutia súdu.

12. Ďalej žalobca tvrdil (v časti III.5 žaloby), že z podkladov, z ktorých stavebný úrad pri vydávaní rozhodnutia v stavebnom konaní vychádzal (z podkladov týkajúcich sa dopravného napojenia stavieb a hlavne vyústenia dopravy na cestu I/64), je toto dopravné napojenie (a už vôbec nie jeho vplyvy na životné prostredie) absolútne nepreskúmateľné. Ak má stavebný úrad v zmysle § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona určiť aj podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby z hľadiska napojení na pozemné komunikácie, nie je možné takéto konanie uskutočniť bez znalosti navrhovanej dopravnej situácie. Bez znalosti dopravnej situácie stavebný úrad nemôže zabezpečiť dodržanie § 4 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie pri daných stavbách. Úsek cesty I/64 s napojením na rýchlostnú komunikáciu R1A nebol vôbec dopravné a kapacitne riešený a vyriešený tak, aby vyhovoval plynulosti cestnej dopravy pre celý areál strategického parku ako aj areál Automotive Nitra Project. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie ministra životného prostredia SR č. 2930/2017-9.2 (1/2017-rozkl.) zo dňa 13. 01. 2017, ktorým bolo potvrdené záverečné stanovisko Ministerstva životného prostredia SR č. 4783/2016-1.7/pl. zo dňa 04. 11. 2016 a v ktorom minister okrem iného uviedol, že pred predložením žiadosti o stavebné povolenie bude potrebné spracovať návrh dopravného riešenia napojenia mestskej časti Zobor, v lokalite C. - L., I. M. na cestu I/64. Podľa názoru žalobcu tým minister vyjadril nutnosť splnenia podmienok pre možnosť vydávania stavebných povolení na stavby, ktoré majú tvoriť súčasť navrhovanej činnosti v zmysle nového zámeru, ale nemá vedomosť, že by sa tým stavebný úrad zaoberal.

13. Žalobca ďalej namietal (v časti III.6 žaloby), že nebola dodržaná hypotéza § 33 ods. 2 správneho poriadku, „účastníci konania“ nemali možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia. Pred vydaním rozhodnutia vo veci samej nebola účastníkom konania doručená aspoň jeden raz výzva, keď už mal správny orgán dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia. Pri argumentácii odkázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Szd/7/2009 zo dňa 23. marca 2010 a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/60/2012 („právo účastníka správneho konania na oboznámenie sa s podkladmi rozhodnutia ...“).

14. Žalobca ako ďalšiu žalobnú námietku (časť III.7 žaloby) uviedol potrebu rešpektovať Aarhuský dohovor, osobitne článok 9 ods. 3, 4. Poukázal na to, že v posudzovanom správnom konaní išlo o rozhodovací proces súvisiaci s výstavbou a realizáciou strategického (priemyselného) parku v Nitre, teda o investíciu extrémne veľkého rozsahu, pričom výstavba bude mať aj dopad na životné prostredie. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal alebo vysporiadal len vo formálnej rovine s jeho relevantnými námietkami. Žalobca je toho názoru, že kompetentné orgány pôsobiace na úseku životného prostredia sa relevantne nezaoberali s podaniami a opravnými prostriedkami v predmetnej veci.

III.

Vyjadrenie žalovaného

15. Žalovaný sa k žalobným námietkam vyjadril v podaní zo dňa 17.01.2020, žiadal žalobu zamietnuť. K námietke ohľadom príslušnosti Mesta Nitra vydať stavebné povolenie, absencii územného rozhodnutia a nesúhlasu žalobcu s vydaným povolením na užívanie uviedol, že Mesto Nitra je príslušné na stavebné konanie a vydanie stavebného povolenia v zmysle § 120 stavebného zákona v spojení s § 3a ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „cestný zákon“). A keďže je príslušné vydať stavebné povolenie, je príslušné vydať aj povolenie na užívanie. Miestne príslušný špeciálny stavebný úrad, Obec Lužianky, vydal dňa 30.03.2016 súhlas k vydaniu stavebného povolenia pre špeciálny stavebný úrad, Mestský úrad Nitra, útvar hlavného architekta, referát dopravy a cestného hospodárstva Nitra. Miestne príslušný špeciálny stavebný úrad, Obec Zbehy, vydal dňa 24.02.2016 súhlas k vydaniu stavebného povolenia pre špeciálny stavebný úrad, Mestský úrad Nitra, útvar hlavného architekta, referát dopravy a cestného hospodárstva. Zároveň vydal súhlas podľa § 120 ods. 2 stavebného zákona zo dňa 30. 03. 2016. Obec Zbehy vydala dňa 29. 02. 2016 záväzné stanovisko k vydaniu stavebného povolenia pre špeciálny stavebný úrad, Mestský úrad Nitra, útvar hlavného architekta, referát dopravy a cestného hospodárstva a zároveň Obec Zbehy vydala súhlas podľa § 120 ods. 2 stavebného zákona dňa 30. 03. 2016.

16. K žalobcom namietanej aplikácii § 32 ods. 2 stavebného zákona žalovaný uviedol, že v konaní bolo preukázané, že stavba je v súlade s platnými územnoplánovacími dokumentáciami obcí v katastrálnych územiach, v ktorých sa bude realizovať. Vzhľadom na vydané osvedčenie je daná dôvodnosť na postup podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona.

17. K námietke, že stavebnému konaniu nepredchádzalo relevantné konanie ohľadom posudzovania vplyvov na životné prostredie uviedol, že stavebnému konaniu predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie ako príslušný správny orgán vydal dňa 08. 10. 2015 rozhodnutie, ktorým rozhodol, že sa navrhovaná činnosť "Automotive Nitra project" nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z.

18. K návrhu na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania uviedol, že spomínané súdne konanie vedené na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 26S/3/2016 nie je do dnešného dňa právoplatne skončené, zisťovacie konanie bolo právoplatne skončené, správne orgány sú ním viazané a preto podnet na preskúmanie jeho zákonnosti súdom nie je začatím konania o predbežnej otázke a nie je daný dôvod prerušiť stavebné konanie.

19. Námietky žalobcu ohľadom dopravného napojenia úseku cesty I/64 na R1A a ani ďalšie s tým súvisiace namietané skutočnosti, sa podľa žalovaného neriešili v tomto stavebnom konaní, lebo neboli predmetom stavebného povolenia, ani povolenia na užívanie, ani projektovej dokumentácie týkajúcej sa stavby a nesúvisia s realizáciou stavby. Riešenie cestnej siete vychádza z dopravnej štúdie spracovanej spoločnosťou Výskumný ústav dopravný, a.s. v novembri 2015, pričom riešenie územia Šindolka je vecou samostatného projektu riešeného v súčasnosti spoločnosťou Slovenská správa ciest. K realizácii stavby sa vyjadrili dotknuté orgány a nevzniesli zamietavé ani negatívne stanovisko, súhlasili s realizáciou stavby.

20. K námietke, že mu mal dať správny orgán možnosť vyjadriť sa podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku pred vydaním rozhodnutia žalovaný poukázal na to, že prvostupňový správny orgán a ani žalovaný nemal takúto povinnosť, nevyplýva mu zo správneho poriadku, lebo žalobca nebol v konaní o predčasnom užívaní vyššie uvedenej stavby účastníkom konania.

21. Pri námietke žalobcu o porušení Aarhuského dohovoru žalovaný trval na tom, že v odvolacom konaní riadne preskúmal správnosť a zákonnosť rozhodnutia stavebného úradu a stavebného konania a v jeho postupe a rozhodovaní nezistil žiadnu vadu. V stavebnom ako i odvolacom konaní boli riadne zabezpečené práva verejnosti v oblasti ochrany životného prostredia, k zhotoveniu stavby sa vyjadrili dotknuté orgány a z nich nevyplývali žiadne negatívne alebo protichodné závery k zhotoveniu stavby alebo závery o tom, že by uskutočnenie stavby malo mať negatívny vplyv na životné prostredie.

IV.

Vyjadrenie ďalšieho účastníka v 1. rade (MH INVEST, s.r.o.)

22. Spoločnosť MH INVEST, s.r.o. sa vyjadril ako ďalší účastník v 1. rade k správnej žalobe podaním zo dňa 20. 12. 2019. Žalobné dôvody zhodnotil za nedôvodné, zavádzajúce a účelové. Podľa jeho názoru môže žalobca podať správnu žalobu len ako zainteresovaná verejnosť v zmysle § 178 ods. 3 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), a preto môže namietať iba porušenie verejného záujmu v oblasti životného prostredia. Súhlasil s vyjadrením žalovaného, že žalobca nemal postavenie účastníka administratívneho konania, lebo nespĺňal podmienky § 78 ods. 1 stavebného zákona. Žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikoval, aký konkrétny verejný záujem bol v oblasti životného prostredia rozhodnutím Mesta Nitra porušený. Poukázal na to, že obsah správnej žaloby je takmer identický s odvolaním žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu, pritom o jeho odvolaní žalovaný rozhodol.

23. K námietke o neaplikovaní § 59 ods. 1 zákona o správnom konaní uviedol, že žalobca vo svojej argumentácii § 59 ods. 1 správneho poriadku plne ignoruje z dôvodu, že v zmysle § 140c ods. 8 stavebného zákona je jeho odvolanie limitované rozsahom, ktorý môže ako zainteresovaná verejnosť namietať. Žalovaný napriek tomu preskúmal napadnuté prvostupňové rozhodnutie a aj konanie, ktoré mu predchádzalo v celom ich rozsahu, zohľadnil skutočnosti namietané žalobcom, preskúmal aj postup a rozhodovanie stavebného úradu z pohľadu ich zákonnosti a správnosti.

24. K námietke o nepríslušnosti Mesta Nitra uviedol, že Mesto Nitra rozhodovalo v pôsobnosti špeciálneho stavebného úradu podľa § 120 stavebného zákona v spojení s § 3a ods. 4 cestného zákona.

25. K tvrdeniu žalobcu o nesplnení podmienok pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona dodal, že stavba je v súlade s platnými územnoplánovacími dokumentáciami obcí v katastrálnych územiach, na ktorých sa realizovala. Poukázal na fakt, že v kolaudačnom konaní sa už neskúmajú podmienky, ktoré boli vyžadované pre vydanie povolenia na realizáciu stavby. Stavebný úrad v zmysle § 81 ods. 1 stavebného zákona v kolaudačnom konaní skúma, či sa stavba uskutočnila v súlade s podmienkami uvedenými v stavebnom povolení a projektovou dokumentáciou overenou stavebným úradom, čiže neskúma skutkové a právne okolnosti, ktoré mal skúmať stavebný úrad v stavebnom konaní. Okrem toho dal súdu do pozornosti, že strategický park ako celok bol posúdený v roku 2005 ako navrhovaná činnosť "Priemyselný park Nitra - Sever".

26. Podľa jeho názoru podanie správnej žaloby nie je dôvodom na prerušenie konania o povolenie predčasného užívania časti stavby a do úvahy mu neprichádza ani konanie o predbežnej otázke. Pre správny súd musí byť na rozhodnutie rozhodujúci stav v čase právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia.

27. K ostatným žalobným námietkam vyjadril rovnaký názor ako žalovaný, navrhol žalobu odmietnuť (§98 ods. 1 písm. e) SSP), eventuálne zamietnuť (§190 SSP), či konanie zastaviť (§99 písm. g) SSP).

V.

Návrh na prerušenie konania

28. Podaním zo dňa 03. 05. 2021 navrhla spoločnosť MH Invest, s.r.o. prerušiť konanie do času právoplatného skončenia konania o jej kasačnej sťažnosti MH Invest, s.r.o. zo dňa 18. 02. 2021 proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/234/2018-477 zo dňa 02. 12. 2020 z dôvodu, že v kasačnom konaní sa posudzujú identické právne otázky medzi rovnakým žalobcom a žalovaným, rieši sa tam otázka aktívnej legitímácie žalobcu v administratívnom konaní a v správnom súdnom konaní pri podaní správnej žaloby, rozhodnutie prvostupňového orgánu, ktorého účinky pominuli počas súdneho prieskumu pred rozhodnutím vo veci samej. Z týchto dôvodov považuje spol. MH Invest, s.r.o. pokračovanie v tomto konaní za neehospodárne, lebo jednak o niektorých podstatných otázkach rozhodujú v rovnakom čase dva sudy rôznych inštancií (správny a kasačný), ale aj ak správny súd v konaní sp. zn. 11S/104/2019 rozhodne v merite veci pred rozhodnutím kasačného súdu, tak sa neúspešní účastníci budú nútení obrátiť s tými istými otázkami opätovne na kasačný súd s novou kasačnou sťažnosťou. Pokračovanie v tomto konaní (sp. zn. 11S/104/2019) by narušilo princíp právnej istoty, princíp predvídateľnosti súdnych rozhodnutí a prerušenie konania nebude mať žiadny negatívny vplyv na práva a právom chránené záujmy žalobcu, žalovaného alebo účastníkov príbratých do

konania, lebo napadnuté rozhodnutie žalovaného stratilo už platnosť. V závere poukázal na právoplatné rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/7/2019-81 zo dňa 26. 09. 2019 a č. k. 15S/75/2019-164 zo dňa 31. 08. 2020 v obdobných veciach, kde súd zaujal odlišné právne stanovisko a odlišne posúdil dôvodnosť obdobných správnych žalôb toto istého žalobcu.

29. Žalovaný súhlasil s návrhom spoločnosti MH Invest, s.r.o. na prerušenie konania stotožniac sa s argumentáciou ohľadom hospodárnosti pokračovania za daného skutkového a právneho stavu v konaní sp. zn. 1S/104/2019. V rámci písomného vyjadrenia sa pripojil k návrhu na prerušenie konania.

30. Žalobca s návrhom na prerušenie konania nesúhlasil z dôvodu, že MH Invest, s.r.o. nemá procesnú aktívnu legitímáciu na podávanie procesných podaní, lebo svoje práva postúpila Slovenskej správe ciest.

VI.

31. Uznesením č. k. 11S/104/2019-138 zo dňa 01. 04. 2020 (právoplatné dňa 06.05.2020) súd pribral do súdneho konania: SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, Mesto Nitra, Obec Lužianky a Obec Zbehy (ako účastníkov administratívneho konania).

VII.

32. Konanie o správnej žalobe bolo pôvodne vedené pred Krajským súdom v Nitre pod sp. zn. 11S/104/2019, v merite veci bolo rozhodnuté rozsudkom č. k. 11S/104/2019-309 z 19.5.2021 (okrem iného bolo zrušené napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvého stupňa), proti ktorému podali kasačnú sťažnosť žalovaný a ďalší účastník konania v 1. rade. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 1. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave (ďalej len „súd“, „správny súd“), na ktorý prešiel od 1. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. Pred Správnym súdom v Bratislave je prejednávaná vec vedená pod sp. zn. 3S/30/2023. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti pridelená do senátu 3S správneho súdu.

33. Najvyšší správny súd v Bratislave (ďalej len „NSS“ alebo „kasačný súd“) rozsudkom č. k. 1Svk/17/2021- 482 zo dňa 21.07.2023 zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/104/2019-309 z 19.5.2021 a vrátil veci na ďalšie konanie tunajšiemu súdu. Tunajší súd postupoval v zmysle záverov a intencií kasačného súdu súc viazaný jeho právnymi závermi.

VIII.

34. Na pojednávaniach dňa 19.05.2021 a dňa 25.01.2024 sa v predmetnej veci vyjadril právny zástupca žalobcu a právny zástupca ďalšieho účastníka konania v rade 1, pridržiavajúc sa svojich vyjadrení a argumentácie.

IX.

Relevantná právna úprava

35. Podľa § 493e SSP v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

36. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

37. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

38. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

39. Podľa § 27 ods. 1 SSP, pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy správny súd na návrh žalobcu posúdi i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúvané rozhodnutie alebo opatrenie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie záväzné a ak skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2. Ak orgán verejnej správy, ktorý vydal skoršie rozhodnutie alebo opatrenie, nie je v konaní pred správnym súdom žalovaným, má postavenie účastníka konania podľa § 32 ods. 3 písm. c).

40. Podľa § 42 ods. 1, 2 SSP, ak má zainteresovaná verejnosť alebo dotknutá verejnosť (ďalej len "zainteresovaná verejnosť") právo podľa osobitného predpisu na účasť v administratívnom konaní vo veciach životného prostredia, je oprávnená: a) podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a), b) podať žalobu proti nečinnosti podľa § 6 ods. 2 písm. e), c) podať žalobu proti všeobecne záväznému nariadeniu, d) zúčastniť sa na konaní o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. a); ustanovenia tohto zákona týkajúce sa osoby zúčastnenej na konaní sa primerane použijú aj na zainteresovanú verejnosť. Zainteresovaná verejnosť koná pred správnym súdom prostredníctvom určených zástupcov; tým nie je dotknuté ustanovenie § 49 ods. 1.

41. Podľa § 62 ods. 1 SSP, žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby len do uplynutia lehoty určenej zákonom na podanie žaloby na správny súd.

42. Podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

43. Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

44. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. V rámci správneho súdnictva súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, najmä z toho pohľadu, či toto procesné pochybenie predstavuje takú vadu konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

45. Podľa § 177 ods. 1, 2 SSP, (1) Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy. (2) Ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

46. Podľa § 178 ods. 1, 3 SSP, (1) Žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. (2) Zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.

47. Podľa § 181 ods. 1, 3, 4 SSP, (1) Fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. (3) Zainteresovaná verejnosť musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo vydania opatrenia orgánu verejnej správy. (4) Zmeškanie lehoty podľa odsekov 1 až 3 nemožno odpustiť.

48. Podľa § 182 ods. 1 písm. e) SSP, v správnej žalobe sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné (ďalej len "žalobné body").

49. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov účinnom v čase rozhodovania žalovaného (ďalej len „stavebný zákon“), ak odsek 2 neustanovuje inak, umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je

- a) rozhodnutie o umiestnení stavby,
- b) rozhodnutie o využití územia,
- c) rozhodnutie o chránenom území alebo o ochrannom pásme,
- d) rozhodnutie o stavebnej uzávere.

50. Podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

51. Podľa § 83 Stavebného zákona stavebný úrad môže na žiadosť stavebníka vydať časovo obmedzené povolenie na predčasné užívanie stavby aj pred odovzdaním a prevzatím všetkých dodávok, pokiaľ to nemá podstatný vplyv na užívateľnosť stavby a predčasné užívanie neohrozuje bezpečnosť a zdravie osôb. Do 15 dní po odovzdaní a prevzatí takej stavby je stavebník alebo budúci užívateľ povinný podať stavebnému úradu návrh na kolaudáciu stavby.

52. Podľa § 76 ods. 1 stavebného zákona, dokončenú stavbu, prípadne jej časť spôsobilú na samostatné užívanie alebo tú časť stavby, na ktorej sa vykonala zmena alebo udržiavacie práce, pokiaľ tieto stavby vyžadovali stavebné povolenie, možno užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia.

53. Podľa § 77 stavebného zákona, kolaudačné konanie vykonáva stavebný úrad, ktorý vydal stavebné povolenie alebo povolil terénne úpravy, ťažobné a im podobné alebo s nimi súvisiace práce.

54. Podľa § 78 ods. 1 stavebného zákona, účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená.

55. Podľa § 81 ods. 1 stavebného zákona, v kolaudačnom konaní stavebný úrad najmä skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

56. Podľa § 82 ods. 1, 2 stavebného zákona, kolaudačným rozhodnutím sa povoľuje užívanie stavby na určený účel, a ak je to potrebné, určia sa podmienky užívania stavby.

57. V kolaudačnom rozhodnutí môže stavebný úrad určiť podmienky vyplývajúce zo všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, odstránenie drobných nedostatkov skutočného realizovania stavby zistených pri kolaudačnom konaní a určiť primeranú lehotu na ich odstránenie. Môže tak urobiť iba v prípade, že ide o nedostatky, ktoré neohrozujú zdravie a bezpečnosť osôb a nebránia vo svojom súhrne riadnemu a nerušenému užívaniu stavby na určený účel; inak kolaudačné rozhodnutie nevydá.

58. Podľa § 117 ods. 1 Stavebného zákona stavebným úradom je obec. Pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy.

59. Podľa § 120 ods. 1, 2 stavebného zákona, (1)Pri stavbách letísk, stavbách v územných obvodoch letísk a stavbách leteckých pozemných zariadení, stavbách dráh a na dráhe, pri stavbách pozemných komunikácií, pri vodných stavbách a stavbách podliehajúcich integrovanému povoľovaniu a pri stavbách

na povrchu, ktoré bezprostredne slúžia prevádzke banských diel a banských stavieb pod povrchom, a to ťažných vežiach, jamových budovách, strojovniach ťažných strojov a ventilátorovniach a pri stavbách skladov výbušnín vykonávajú pôsobnosť stavebného úradu s výnimkou právomoci vo veciach územného rozhodovania a vyvlastnenia orgány vykonávajúce štátnu správu na uvedených úsekoch podľa osobitných predpisov (ďalej len "špeciálne stavebné úrady"). (2) Špeciálne stavebné úrady postupujú podľa tohto zákona, pokiaľ osobitné predpisy podľa odseku 1 neustanovujú inak; povoliť stavbu alebo jej zmenu možno len na základe záväzného stanoviska podľa § 140b vydaného miestne príslušným stavebným úradom, ktorý overuje dodržanie podmienok určených v územnom rozhodnutí. Ak sa územné rozhodnutie nevydáva, špeciálne stavebné úrady povolia stavbu alebo jej zmenu len na základe záväzného stanoviska miestne príslušného orgánu územného plánovania, ktorý overuje dodržanie zastavovacích podmienok určených územným plánom zóny alebo súlad s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je určené v územnom pláne obce.

60. Podľa § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

61. Podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona, záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise (§ 24 až 27 zákona č. 24/2006 Z. z. v znení neskorších predpisov). Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

62. Podľa § 140c ods. 8 Stavebného zákona, proti územnému rozhodnutiu o umiestnení stavby, územnému rozhodnutiu o využití územia, stavebnému povoleniu a kolaudačnému rozhodnutiu, ktorému predchádzalo konanie podľa osobitného predpisu, má právo podať odvolanie aj ten, kto nebol účastníkom konania, ale len v rozsahu, v akom sa namieta nesúlad povolenia s obsahom rozhodnutia podľa osobitného predpisu.

63. Podľa § 140c ods. 10 stavebného zákona, podaním odvolania podľa odseku 8 sa ten, kto ho podal, stáva účastníkom konania.

64. Podľa § 3 ods. 1, 5 písm. c/ zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase rozhodovania správnych orgánov (ďalej len „cestný zákon“), orgány štátnej správy pre pozemné komunikácie (ďalej len "cestný správny orgán") sú: a) ministerstvo, b) okresné úrady v sídlach krajov, c) okresné úrady. Okresné úrady c) vykonávajú v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje obec.

65. Podľa § 3a ods. 1, 2, 4, 5 cestného zákona, pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu pre diaľnice a rýchlostné cesty vykonáva ministerstvo. Pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu pre cesty I. triedy vykonávajú okresné úrady v sídle kraja. Pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu pre miestne komunikácie a účelové komunikácie vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Ak ide o stavbu pozemnej komunikácie rovnakej triedy okrem diaľnice a rýchlostnej cesty, ktorá sa má uskutočniť v pôsobnosti dvoch alebo viacerých špeciálnych stavebných úradov, tieto sa dohodnú, ktorý z nich uskutoční stavebné konanie a vydá stavebné povolenie. Ak sa nedohodnú, ministerstvo určí rozhodnutím špeciálny stavebný úrad, ktorý toto konanie uskutoční a vydá stavebné povolenie. Na konanie o určenie príslušnosti špeciálneho stavebného úradu sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

66. Podľa § 16 ods. 1, 5, 6 cestného zákona, na začatie stavby diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie a na ich zmeny je potrebné stavebné povolenie, ktoré vydáva špeciálny stavebný úrad (§ 3a), ak ďalej nie je ustanovené inak. Súčasťou povoľovania stavby pozemnej komunikácie podľa odseku 1 sú aj jej súčasť a vyvolané úpravy podľa § 18 ods. 13. Súčasťou konania podľa odseku 1 sú všetky konania, ktoré sú podľa osobitných predpisov potrebné na povolenie stavby podľa odseku 5. Správne orgány príslušné na tieto konania majú v konaní podľa odseku 1 postavenie dotknutého orgánu a svoju pôsobnosť uplatňujú záväznými stanoviskami.

67. Podľa § 3 písm. r/, s/ zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom do 31. 08. 2018 (ďalej len „zákon o posudzovaní vplyvov na životné prostredie“ alebo „zákon o EIA“), teda i v čase rozhodovania žalovaného, na účely tohto zákona:

r) verejnosť je jedna fyzická osoba, právnická osoba alebo viac fyzických osôb, alebo právnických osôb, ich organizácie alebo skupiny,

s) dotknutá verejnosť je verejnosť, ktorá je dotknutá alebo pravdepodobne dotknutá konaním týkajúcim sa životného prostredia, alebo má záujem na takomto konaní; platí, že mimovládna organizácia podporujúca ochranu životného prostredia a spĺňajúca požiadavky ustanovené v tomto zákone má záujem na takom konaní.

68. Podľa § 6a ods. 1, 2 písm. a/, ods. 5 zákona o EIA, (1) dotknutá verejnosť pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov je verejnosť, ktorá má záujem alebo môže mať záujem o prípravu strategických dokumentov pred ich schválením. (2) Medzi dotknutú verejnosť pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov patrí: a) fyzická osoba staršia ako 18 rokov. (5) Zainteresovaná verejnosť pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov má právo zúčastniť sa prípravy a posudzovania vplyvov strategického dokumentu, a to až do schválenia strategického dokumentu, vrátane práva podať písomné stanovisko podľa § 6 ods. 6, § 8 ods. 8, § 12 ods. 2, účasti na konzultáciách a verejnom prerokovaní strategického dokumentu.

69. Podľa § 24 ods. 2, 3, 5 písm. c/ zákona o EIA, dotknutá verejnosť má postavenie účastníka v konaniach uvedených v tretej časti a následne postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene, ak uplatní postup podľa odseku 3 alebo odseku 4, ak jej účasť v konaní už nevyplýva z osobitného predpisu. Právo dotknutej verejnosti na priaznivé životné prostredie, ktorá prejavila záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene postupom podľa odseku 3 alebo odseku 4, môže byť povolením navrhovanej činnosti alebo jej zmeny alebo následnou realizáciou navrhovanej činnosti alebo jej zmeny priamo dotknuté.

70. Verejnosť prejaví záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene a na konaní o jej povolení podaním: a) odôvodneného písomného stanoviska k zámeru podľa § 23 ods. 4, b) odôvodnených pripomienok k rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny podľa § 30 ods. 8, c) odôvodneného písomného stanoviska k správe o hodnotení činnosti podľa § 35 ods. 2, d) odôvodneného písomného stanoviska k oznámeniu o zmene podľa § 29 ods. 9.

71. Prílohou písomného stanoviska podľa odseku 3 písm. a), c) alebo písm. d), alebo odvolania podľa odseku 4 je: c/ meno, priezvisko a adresa trvalého bydliska fyzickej osoby, ak ide o fyzickú osobu.

72. Podľa § 38 ods. 4 zákona o EIA, príslušný orgán má v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene postavenie dotknutého orgánu, ak k nej vydal záverečné stanovisko alebo rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní. V záväznom stanovisku príslušný orgán uvedie, či návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti je v súlade s týmto zákonom, s rozhodnutiami vydanými podľa tohto zákona a ich podmienkami. Ak ide o povoľovacie konanie podľa osobitného predpisu, vydá príslušný orgán záväzné stanovisko osobitne vo vzťahu: a/ k územnému konaniu o umiestnenie stavby, b/ k územnému konaniu o využití územia, c/ k stavebnému konaniu, d/ ku kolaudačnému konaniu.

73. Podľa § 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov účinnom i v čase rozhodovania žalovaného (ďalej len „správny poriadok“), na konanie sú vecne príslušné správne orgány, ktoré určuje osobitný zákon; ak osobitný zákon neustanovuje, ktorý orgán je vecne príslušný, rozhoduje obec.

74. Podľa § 6 ods. 1, 2 správneho poriadku, (1) Ak je na konanie vecne príslušný orgán, ktorý sa vnútorne člení na útvary oprávnené podľa zákona samostatne konať, správnym orgánom príslušným konať v prvom stupni je útvar, ktorý ustanovuje zákon. (2) Ak je na konanie vecne príslušný správny orgán, ktorý sa vnútorne člení, orgánom príslušným konať v mene tohto správneho orgánu v prvom stupni je útvar určený zákonom, inak útvar určený štatútom alebo iným predpisom upravujúcim jeho vnútorné pomery (ďalej len "štatút"). Ak štatút takýto útvar neurčuje, príslušným na konanie je štatutárny orgán správneho orgánu. Na konanie sú vecne príslušné správne orgány, ktoré určuje osobitný zákon; ak osobitný zákon neustanovuje, ktorý orgán je vecne príslušný, rozhoduje obec.

75. Podľa § 14 ods. 1, 2 správneho poriadku, (1) Účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak. (2) Účastníkom konania je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

76. Podľa § 32 ods. 1, 2, 3 správneho poriadku, (1) Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. (2) Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. (3) Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.

77. Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

78. Podľa § 53 správneho poriadku, proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

79. Podľa § 57 ods. 1, 2 správneho poriadku, (1) Správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, môže o odvolaní sám rozhodnúť, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie a ak sa rozhodnutie netýka iného účastníka konania ako odvolateľa alebo ak s tým ostatní účastníci konania súhlasia. (2) Ak nerozhodne správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, o odvolaní, predloží ho spolu s výsledkami doplneného konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie došlo, a upovedomí o tom účastníka konania.

80. Podľa § 58 ods. 1 správneho poriadku, ak osobitný zákon neustanovuje inak, odvolacím orgánom je správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. ak osobitný zákon neustanovuje inak, odvolacím orgánom je správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

81. Podľa § 59 ods. 1,2 správneho poriadku, (1) Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. (2) Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

82. Podľa § 2 ods. 1, 3 zák. č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase rozhodovania žalovaného, (1) Okresný úrad je miestny orgán štátnej správy. Okresný úrad je preddavková organizácia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). (3) Štátnu správu vykonáva odbor okresného úradu alebo organizačný útvar odboru okresného úradu určený podľa odseku 6, ak § 7 neustanovuje inak.

X.

Právne posúdenie vecí správnym súdom

83. Správny súd v Bratislave, ako súd vecne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu žalobných dôvodov a na pojednávaní konanom dňa 25.01.2024 dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná

84. Nakoľko kasačný súd rozsudkom č. k. 1Svk/17/2021- 482 zo dňa 21.07.2023 zrušil celý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/104/2019-309 z 19.5.2021, zrušil tým zároveň výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Z tohto dôvodu sa súd obligatórne najprv vypořiadal opätovne s návrhmi na

prerušenie tohto konania podľa § 100 ods. 2 SSP a návrhom na zastavenie konania podľa § 99 ods. 1 písm. g) SSP. V tomto prípade súd dospel k záveru, že toto konanie sp. zn. 3S/30/2023 (pôvodne pod sp. zn. 11S/104/2019) nepreruší aj s odkazom na dôvody uvedené KS v Nitre vo vyššie uvedenom rozsudku (ďalej len „rozsudok č. 1“).

84.1. Správny súd nezdieľa názor ďalšieho účastníka konania v 1. rade a žalovaného, že sa v konaní o kasačnej sťažnosti vo veci sp. zn. 11S/234/2018 pôvodne vedenej na KS v Nitre rieši otázka, ktorá môže mať vplyv na toto konanie. V predmetnom konaní sa rovnako, ako v tomto konaní (sp. zn. 3S/30/2023) posudzovala zákonnosť rozhodnutia týkajúca sa povolenia na predčasné užívanie stavby pred odovzdaním a prevzatím všetkých dodávok stavby. Súd je toho názoru, že podľa § 100 ods. 2 SSP je možné prerušiť konanie len ak sa v inom konaní, na ktoré nemá súd žiadny dosah, rieši otázka, ktorá môže mať vplyv na rozhodnutie súdu v konkrétnej veci, a nie že sa v ňom rieši obdobná otázka, s ktorou sa už správny súd vypořiadal. Dôvodom na prerušenie konania nemôže byť skutočnosť, že v inom hoc aj v skutkovo obdobnom správnom súdnom konaní bola podaná kasačná sťažnosť. Správny súd zamietol návrhy na prerušenie konania, lebo prebiehajúce konanie pred kasačným súdom nie je prekážkou pre pokračovanie v tomto konaní a v konečnom dôsledku s odstupom času je ak ukončené. Proti rozsudku KS v Nitre č. k. 11S/234/2018-477 zo dňa 02.12.2020 bola podaná kasačná sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší správny súd SR rozsudkom sp. zn. 3Svk/21/2021 zo dňa 30.11.2022 tak, že zrušil rozsudok KS v Nitre a vrátil veci správne mu súdu na ďalšie konanie. Kasačný súd vo svojom rozsudku zároveň uviedol svoj právny názor. Súd je toho názoru, že tu nie je žiadny z dôvodov obligatórneho prerušenia konania (§ 100 ods. 1 SSP), ani fakultatívneho prerušenia konania (§ 100 ods. 2 SSP). Prípadné prerušenie konania by mohlo viesť skôr k neúmernému predĺženiu správneho súdneho konania.

84.2. Správny súd sa nestotožnil ani s návrhom žalovaného a účastníka v 1. rade na zastavenie konania podľa § 99 ods. 1 písm. g) SSP z dôvodu, ktorý odvodzovali účastníci z skutočnosti, že rozhodnutie o predčasnom užívaní stavby už stratilo účinnosť pre uplynutie časovej platnosti, na ktorú bolo rozhodnutie vydané. Súd vychádzal pritom z toho, že na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy podľa § 135 ods. 1 SSP, preto aj konanie nestavil a rozhodol v merite veci. Ďalej súd odkazuje na znenie rozsudku NSS SR sp. zn. 3 Svk 21/2021 zo dňa 30.11.2022 (odseky 22 až 29).

85. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného vrátane administratívneho spisu orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako i priebeh administratívneho konania predchádzajúceho jeho vydaniu, súc viazaný rozsahom a dôvodmi správnej žaloby (§ 134 ods. 1 SSP) a právnymi závermi kasačného súdu v odôvodnení rozsudku č. k. 1Svk/17/2021- 482 zo dňa 21.07.2023 a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná.

86. Predmetom konania pred správnym súdom je v nadväznosti na obsah žalobných bodov preveriť zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OCDPK-2019/029704 z 13.6.2019 a jemu predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia č. UHA-DUaI-15106/2018-014-Ing. Dá z 24.10.2018 vrátane procesného postupu v administratívnych konaniach.

87. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom osôb v oblasti verejnej správy (§ 2 ods. 1 SSP). Právo domáhať sa ochrany svojich práv má každý, kto tvrdí, že jeho práva boli činnosťou alebo nečinnosťou orgánov verejnej správy porušené alebo priamo dotknuté, a to za podmienok stanovených Správnym súdnym poriadkom. SSP v § 182 ods. 1 písm. e) ustanovil, že žalobca musí v žalobe uviesť dôvody, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné („žalobné body“). Je teda na každom žalobcovi, ako svoje právo na súdnu ochranu pred nezákonnosťou postupu alebo rozhodnutia orgánov verejnej správy využije. Správny súd nepredstavuje ďalšiu inštanciu v administratívnom konaní, t.j. konanie pred správnym súdom nie je pokračovaním administratívneho konania. Správny súd je v zmysle ustanovení SSP viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby (§ 134 ods. 1 SSP), pričom na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správny súd nemá oprávnenie za žalobcu dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia vyhľadávať z obsahu administratívneho spisu a nemá ani oprávnenie v žalobe všeobecne uplatnené dôvody nezákonnosti podľa obsahu

administratívneho spisu za žalobcu konkretizovať. Rozsah a obsah súdneho prieskumu zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia a postupu orgánov verejnej správy, ktorý jeho vydaniu predchádzal, je striktné daný žalobnými dôvodmi. Výnimku z tohto pravidla obsahuje § 134 ods. 2 SSP, avšak v preskúmvanej veci sa o takýto prípad nejedná.

88. Správny súd v Bratislave vychádzal z právneho záveru NSS SR v rozsudku 1Svk/17/2021- 482 zo dňa 21.07.2023 (bod 15), že rozhodnutie o predčasnom užívaní stavby pred odovzdaním a prevzatím všetkých dodávok stavby podľa § 83 stavebného zákona, ktorého platnosť už uplynula, predstavuje spôsobilý predmet správneho súdneho prieskumu. Súd poukázal na skutočnosť, že rovnaké právne otázky v obdobnej veci boli už právoplatne posúdené NSS SR v odôvodnení rozsudku sp. zn. 3Svk/21/2021 z 30.11.2022 (body 22, 26-28), s ktorým sa stotožnil. K rovnakým právnym záverom sa priklonil aj tunajší súd a v krátkosti časti odôvodnenia z vyššie uvedeného rozsudku uvádza: „22. ....predmetom preskúmania zákonnosti správneho súdu bolo povolenie prvostupňového orgánu ... na predčasné užívanie stavby pred odovzdaním a prevzatím všetkých dodávok stavby do .... , počas súdneho konania na správnom súde preskúmvané rozhodnutie ... stratilo účinnosť.“; „26. ... nemožno zastaviť správny súdny prieskum takého rozhodnutia alebo opatrenia, ktoré už zasiahlo do právnej sféry dotknutých subjektov ..., i keď počas súdneho prieskumu jeho účinky zanikli. ..“; „27. Zastaviť správne súdne konanie s odkazom na § 99 písm. g) SSP nemožno ani vtedy, ak je na pokračovaní súdneho prieskumu daný verejný záujem explicitne garantovaný/chránený právom, i keď účinky napadnutého rozhodnutia správneho orgánu počas súdneho prieskumu pominuli ...“; „28. .. na základe povolenia na predčasné užívanie stavby došlo aj k realizácii práv týmto rozhodnutím povolených (práva užívať stavbu). ... Ak má zainteresovaná verejnosť podozrenie, že štát resp. jeho orgány v konkrétnom prípade postupujú v rozpore s ústavnými požiadavkami podľa čl. 44 ods. 4 Ústavy SR, má v zmysle ustanovení SSP možnosť obrátiť sa na nezávislý súd, ktorý predmetné konanie podrobí súdnemu prieskumu. Žalobca ako zainteresovaná verejnosť sa v okolnostiach prejednávanej veci domáhal ochrany práva na priaznivé životné prostredie, teda zastupoval verejný záujem... .“

89. Správny súd v Bratislave vychádzal z právneho záveru NSS SR v rozsudku k tejto veci č. k. 1Svk/17/2021- 482 zo dňa 21.07.2023 (bod 19), že žalovaný pri vydávaní rozhodnutia z 13.6.2019 postupoval zákonne, keď uviedol, že žalobcovi nesvedčalo postavenie účastníka konania. Ďalej bol súd viazaný úlohou opätovne posúdiť účastníctvo žalobcu v kolaudačnom konaní. Súd tu odkazuje (rovnako ako skôr kasačný súd) na odôvodnenie rozsudku sp. zn. 3Svk/21/2021 z 30.11.2022, v ktorom sa riešilo účastníctvo zainteresovanej verejnosti v konaní o povolení predčasného užívania stavby pred odovzdaním a prevzatím všetkých dodávok stavby, ktoré je súčasťou kolaudačného konania. Konkrétne súd vychádzal z týchto záverov rozsudku NSS SR sp. zn. 3Svk/21/2021 z 30.11.2022, s ktorými sa stotožnil:

89.1. „38. .... kasačný súd ustálil, že účasť verejnosti na rozhodovaní a jej prístup k súdu je potrebné spájať len s tými povoľovacími konaniami, ktorých výsledkom je povolenie na realizáciu prác či zásahov meniacich fyzický stav stavieb alebo dotknutej krajiny (navrhovaná činnosť). ...“;

„30. Z § 24 ods. 2 zákona o EIA vyplýva, že účastníci zisťovacieho konania sú účastníkmi všetkých následných povoľovacích konaní, teda i kolaudačného konania.“; „31. Podľa § 24 ods. 2 zákona o EIA dotknutá verejnosť má postavenie účastníka v konaniach uvedených v tretej časti a následne postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene, ak .....“;

„33. Zákon o EIA stanovuje, že zainteresovaná/dotknutá verejnosť, ktorá bola účastníkom konania podľa zákona o EIA, je následne ex offio účastníkom v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene. Jedným zo zákonov, ktorý upravuje následné povoľovacie konania, je aj stavebný zákon. Stavebný zákon zainteresovanej verejnosti výslovne priznáva postavenie účastníka konania v územnom konaní (§ 34 ods. 1 stavebného zákona) ako aj v stavebnom konaní (§ 59 ods. 1 stavebného zákona). ....v kolaudačnom konaní zainteresovanej verejnosti postavenie účastníka konania nepriznáva... .úlohou správneho súdu v danom prípade bolo vyložiť oba tieto zákony v súlade s požiadavkami na výklad práva uvedenými v čl. 3 a 4 Civilného sporového poriadku v spojení s § 5 ods. 1 SSP za použitia jednotlivých výkladových metód a odôvodniť svoj záver.“;

„35. ...kasačný súd ustálil východiská, z ktorých ustanovenie § 24 ods. 2 zákona o EIA vychádza. Základ účasti verejnosti na rozhodovacích procesoch týkajúcich sa životného prostredia je daný v Dohovore o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (ďalej len „Aarhuský dohovor“) ako aj v Smernici č. 2011/92/ EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (ďalej

len „Smernica EIA“). Aarhuský dohovor (čl. 6 a čl. 9) a smernica o EIA (čl. 11) stanovujú, že v administratívnych konaniach, v ktorých prebieha povoľovanie činností, musí byť zainteresovanej verejnosti umožnené byť účastníkom konaní o povolení týchto činností a následne im musí byť umožnené aj právo podať žalobu na súd proti týmto rozhodnutiam.“;

„36. Aarhuský dohovor a tiež Smernica o EIA viažu práva verejnosti na účasť v administratívnom alebo súdnom konaní na „povolenie činností/projektov“. Smernica o EIA, ktorá je implementovaná do slovenského právneho poriadku, „povolenie“ definuje ako rozhodnutie príslušného orgánu alebo orgánov, ktoré oprávňuje navrhovateľa realizovať projekt (čl. 1 ods. 2 písm. c) Smernice EIA) a pojem „projekt“ definuje ako realizáciu stavieb alebo iných zariadení alebo plánov, iné zásahy do prírodného prostredia a krajiny, vrátane ťažby nerastných surovín (čl. 1 ods. 2 písm. a) Smernice EIA). Uvedené definície Súdny dvor Európskej únie (ďalej ako „SD EÚ“) vo svojej rozhodovacej činnosti konkretizuje tak, že napr. predĺženie existujúceho povolenia na prevádzku letiska nie je možné bez realizácie stavieb alebo zásahov meniacich fyzickú realitu dotknutej krajiny kvalifikovať ako „projekt“ v zmysle článku 1 ods. 2 Smernice EIA (rozhodnutie SD EÚ C-275/09, Brussels Hoofdstedelijk Gewest and others, bod 24) alebo, že pokračovanie v prevádzke existujúcej skládky je „povolením“ v zmysle článku 1 ods. 2 smernice EIA len vtedy, ak toto rozhodnutie povoľuje zmenu alebo rozšírenie zariadenia alebo miesta prostredníctvom prác či zásahov meniacich ich fyzický stav, ktoré môžu mať podstatný nepriaznivý vplyv na životné prostredie (rozhodnutie SD EÚ C-121/11, Pro-Braine and Others, bod 31).“;

„37. Zákon o EIA v § 3 písm. j) povolenie definuje ako rozhodnutie povoľujúceho orgánu vydané v povoľovacom konaní, ktoré oprávňuje navrhovateľa realizovať navrhovanú činnosť alebo zmenu povolennej navrhovanej činnosti. Ako „činnosť“ definuje zákona o EIA, v zhode so Smernicou EIA, realizáciu stavieb, iných zariadení, realizačný zámer alebo iný zásah do prírodného prostredia alebo do krajiny meniaci fyzické aspekty lokality vrátane ťažby nerastnej suroviny (§ 3 písm. f) zákona o EIA).“;

„39. ....kasačný súd posúdil, akú povahu má kolaudačné povolenie alebo povolenie na predčasné užívanie stavby (spoločné ustanovenia § 76 až 84 stavebného zákona, ďalej spolu ako „kolaudačné povolenie/konanie“). ....kolaudačné povolenie, ktorým sa povoľuje užívanie stavby na určený účel, bez ďalšieho nie je povolením, ktorým sa povoľuje realizácia prác či zásahov meniacich fyzický stav stavieb alebo dotknutej krajiny. Naopak, rozhodnutie o umiestnení stavby ako aj stavebné povolenie, ktoré kolaudačnému konaniu predchádzajú, takýmito povoleniami sú, keďže stanovujú podmienky pre realizáciu prác. Ak je súčasťou kolaudačného konania aj konanie o zmene stavby pred dokončením, teda konanie, ktoré oprávňuje k realizácii prác, v takom prípade je aj kolaudačné konanie potrebné považovať za povoľovacie konanie v zmysle zákona o EIA (v súlade s § 78 ods. 2 stavebného zákona).“;

„40. ... podľa § 24 ods. 2 zákona o EIA má dotknutá verejnosť postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene, kasačný súd je toho názoru, že ide len o také povoľovacie konania, ktoré spĺňajú definíciu „činnosti“ podľa Aarhuského dohovoru, Smernice EIA ako aj zákona o EIA. Keďže kolaudačné konanie bez ďalšieho nie je konaním, ktorého výsledkom je vydanie povolenia na „činnosť“ - realizáciu prác či zásahov meniacich fyzický stav stavieb alebo dotknutej krajiny, zainteresovanej verejnosti bez ďalšieho podľa zákona o EIA nevzniká postavenie účastníka kolaudačného konania. Záver správneho súdu o postavení žalobcu (zainteresovanej verejnosti) ako účastníka kolaudačného konania podľa § 24 ods. 2 zákona o EIA bez posúdenia ďalších skutočností preto vyhodnotil kasačný súd ako nesprávny.“;

„41. .... v zmysle § 140c ods. 8 stavebného zákona, podľa ktorého proti kolaudačnému rozhodnutiu, ktorému predchádzalo konanie podľa zákona o EIA, má právo podať odvolanie aj ten, kto nebol účastníkom konania, ale len v rozsahu, v akom sa namieťa nesúlad povolenia s obsahom rozhodnutia podľa zákona o EIA. Podaním odvolania podľa odseku 8 sa ten, kto ho podal, stáva účastníkom konania (§ 140c ods. 10 stavebného zákona). .... žalobca v postavení zainteresovanej verejnosti síce nemusel mať postavenie účastníka kolaudačného konania, ale podaním odvolania mu toto postavenie vzniklo a následne bol aj oprávnený podať správnu žalobu proti rozhodnutiu o odvolaní v pozícii zainteresovanej verejnosti (§ 42 a § 178 SSP).“

90. Z obsahu administratívneho spisu mal súd preukázané, že pre stavby bolo mestom Nitra vydané stavebné povolenie č. UHA-DaCH-5484/2016-007-Ing.Dá zo dňa 04. 11. 2016, právoplatné dňa 30. 01. 2017 a stavebné povolenie č. UHA-DUaI-2317/2017-009-Ing.Dá zo dňa 14. 06. 2017 (právoplatné dňa 09. 10. 2017). Mesto Nitra vydalo prvostupňové rozhodnutie, v zmysle ktorého bolo povolené užívanie presne špecifikovaných účelových komunikácií, veľkej okružnej križovatky „D“ s konkrétnymi vetvami, komunikácie medzi križovatkou „D“ a strategickým parkom - parking, parkoviska a komunikácie pre osobné autá, chodníky a nástupištia pri VIP vjazde, poľné cesty a zjazdy pre SVP, podjazd pre cyklistov a chodcov, mosty na presne určených komunikáciách, oporné múry pri VIP vjazde, parkovisko a

komunikácie pre osobné autá v k. ú H., I., Mlynárce, Zbehy. Z celého obsahu je zrejmé, povolením sa nepovoľovala realizácia činnosti - žiadnych prác či zásahov meniacich fyzický stav stavieb alebo dotknutej krajiny, ale povolilo sa len užívanie toho, čo už reálne existovalo.

91. Súd je toho názoru, že v tomto konkrétnom prípade nejde o povoľovacie konanie, ktoré by spĺňalo definíciu „činnosti“ podľa Aarhuského dohovoru, Smernice EIA ako aj zákona o EIA. Správny súd posúdil povahu povolenia na predčasné užívanie stavby, ktorým bolo povolené užívanie stavby na určený účel a dospel k záveru, že nejde o povolenie na realizáciu prác, činností. Súd posúdiac tieto skutočnosti dospel k záveru s odkazom na § 24 ods. 2 zákona o EIA, že žalobcovi ako zainteresovanej verejnosti nevzniklo postavenie účastníka v povoľovacom konaní o vydanie povolenia na predčasné užívanie stavby podľa § 83 stavebného zákona, lebo v tomto konkrétnom prípade výsledkom povoľovacieho konania nebolo vydanie povolenia na „činnosť“ - realizáciu prác či zásahov meniacich fyzický stav stavieb alebo dotknutej krajiny. Súd ďalej uvádza, že procesný postup žalovaného a správneho orgánu v 1. stupni bol zákonný, ak v povoľovacom konaní s žalobcom ako zainteresovanou verejnosťou nekonali.

92. Vyššie uvedený záver súdu však nič nemení na to, že v zmysle § 140c ods. 8 stavebného zákona má právo podať odvolanie aj ten, kto nebol účastníkom kolaudačného (a aj povoľovacieho) konania, ale len v rozsahu, v akom sa namieta nesúlad povolenia s obsahom rozhodnutia podľa zákona o EIA (§ 140c ods. 10 stavebného zákona). Čiže žalobca v postavení zainteresovanej verejnosti síce nemusel mať postavenie účastníka kolaudačného /povoľovacieho/ konania, ale podaním odvolania mu toto postavenie vzniklo a následne bol aj oprávnený podať správnu žalobu proti rozhodnutiu o odvolaní v pozícii zainteresovanej verejnosti (§ 42 a § 178 SSP). Po posúdení obsahu podanej žaloby a žalobných námietok uvedených v jej III. časti je súd toho názoru, že žalobca podáva žalobu ako zainteresovaná verejnosť podľa § 178 ods. 3 SSP, čo možno vyvodit' i z jeho námietky (časť III.3 v žalobe) spočívajúcej v tom, že príprava ani stavba strategického parku, ktorý z hľadiska vplyvov na životné prostredie nebol posudzovaný. Žalobná legitímácia zainteresovanej verejnosti sa týka verejného záujmu v oblasti životného prostredia a bola legislatívne upravená vo veciach na základe požiadavky vyplývajúcej z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci prejudiciálnej otázky C- 240/09. Správny súd sa preto aj vypořiadal s žalobnými námietkami žalobcu.

93. K námietke žalobcu, že Mesto Nitra nebol vecne príslušný vydať rozhodnutie vo veciach tohto stavebného konania správny súd uvádza, že ak by rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený, išlo by o takú vadu, na ktorú správny súd prihliada ex offa a v takom prípade nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby (§ 134 ods. 2 písm. b) SSP). Takéto zistenie správneho súdu by bolo dôvodom na zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia v zmysle § 191 ods. 1 písm. b) SSP. Pri zistení takejto vady správny súd už z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti konania nezisťuje existenciu iných dôvodov pre zrušenie rozhodnutia. S poukazom na uvedené súd prioritne preskúmal, či žalobou napadnuté rozhodnutia vydali správne orgány, ktoré boli na to vecne príslušné. Vecná príslušnosť správneho orgánu je upravená v § 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov a určuje, ktorý typ (kategória) správneho orgánu koná a rozhoduje vo veci v prvom stupni. Správny poriadok nemá konkrétne ustanovenie o určení vecnej príslušnosti, ale odkazuje iba na osobitné zákony upravujúce jednotlivé úseky štátnej správy. Týmto zákonom v predmetnej veci je zákon cestný zákon, ktorý určuje pôsobnosť štátnej cestnej správy tak, že pre stavby miestnych a účelových pozemných komunikácií určuje pôsobnosť príslušných obcí, a to v § 3a ods. 4 cestného zákona. Mesto Nitra vydalo prvostupňové rozhodnutie ako špeciálny stavebný úrad podľa § 120 stavebného zákona v spojení s § 3a ods. 4 cestného zákona. Špeciálny stavebný úrad je orgán štátnej správy povoľujúci špeciálne stavby, ako sú napr. i cestné stavby. Pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu je určená osobitnými právnymi predpismi, medzi ktoré patrí i cestný zákon. Pri cestných stavbách vykonávajú pôsobnosť stavebného úradu orgány vykonávajúce štátnu správu podľa osobitných predpisov, t. j. „špeciálne stavebné úrady“. O odvolaní žalobcu voči prvostupňovému rozhodnutiu rozhodol žalovaný v súlade s § 3 ods. 5 písm. c) cestného zákona v spojení s § 2 ods. 3 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

93.1. Z administratívneho spisu súd zistil, že na aké stavby sa vzťahovalo povolenie na predčasné užívanie stavby, ktoré vydalo Mesto Nitra ako vecne príslušný správny orgán. Pretože ide o špeciálne stavby v zmysle § 120 stavebného zákona, vykonávajú štátnu správu na uvedených úsekoch podľa osobitných predpisov špeciálne stavebné úrady. V súlade s § 3a ods. 4, 5 cestného zákona, preto

rozhodoval o stavebnom povolení správne Mesto Nitra, ktoré vykonáva pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu pre miestne komunikácie a účelové komunikácie ako prenesený výkon štátnej správy. Z vyššie uvedeného vyplýva, že správne orgány v predmetnej veci rozhodli v rámci svojej právomoci a pôsobnosti a správny súd posúdil túto námietku žalobcu ako nedôvodnú.

94. Žalobca ďalej namietal (časť III. 2 žaloby) nezákonnosť celého procesu vydávania kolaudačného rozhodnutia pre nesplnenie podmienok daných § 32 ods. 2 stavebného zákona, konkrétne pre absenciu územného rozhodnutia. Súd vyhodnotil túto námietku za nedôvodnú vzhľadom na nižšie uvedené dôvody:

94.1. Správny súd tu poukazuje na § 120 ods. 2 veta druhá stavebného zákona, v zmysle ktorého, ak sa územné rozhodnutie nevydáva, špeciálne stavebné úrady povolia stavbu alebo jej zmenu len na základe záväzného stanoviska miestne príslušného orgánu územného plánovania, ktorý overuje dodržanie zastavovacích podmienok určených územným plánom zóny alebo súlad s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je určené v územnom pláne obce. Takéto záväzné stanoviská miestne príslušných špeciálnych stavebných úradov (Obec Lužianky vydala súhlas dňa 30.03.2016, Obec Zbehy vydala súhlas dňa 24.02.2016 a dňa 30. 03. 2016; Obec Zbehy vydala dňa 29. 02. 2016 záväzné stanovisko a dňa 30. 03. 2016 vydala súhlas podľa § 120 ods. 2 stavebného zákona; vid' odsek 15 odôvodnenia tohto rozsudku) bolo v priebehu stavebného konania predložené a správny orgán prvého stupňa ako špeciálny stavebný úrad bol týmito stanoviskami viazaný a pri svojom rozhodovaní z nich vychádzal.

94.2. Podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. Z právneho rozboru § 32 ods. 2 stavebného zákona súdu vyplýva, že na umiestnenie strategického parku sa nevyžaduje územné rozhodnutie ak (splnenie podmienok) priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia nie je v rozpore s ich umiestnením a (kumulatívne) vyplýva z územného plánu obce alebo (alternatívne) z územného plánu zóny. Podporne odkazuje správny súd na rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 5Sžk/26/2020 zo dňa 28. septembra 2022, týkajúci sa rovnakých účastníkov konania v obdobnej právnej veci.

94.3. Územné rozhodnutie sa v zmysle § 32 ods. 2 stavebného zákona nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. Súd tu poukazuje na právny názor Najvyššieho správneho súdu SR vyjadrený už v rozsudku sp. zn. 10Sžk/20/2021 zo dňa 17.02.2023 (odseky 39,40) k totožnej žalobnej námietke žalobcu.

Prvou podmienkou, kedy sa nevyžaduje územné rozhodnutie je, že ide o umiestnenie strategického parku, resp. o prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii v zmysle zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o investíciách“). V predmetnej veci je nepochybné, že povoľovacie konanie riešené v rámci kolaudačného konania sa týkalo užívania stavieb, ktorými boli cesty, mosty atď. (presne uvedené v odseku 3 odôvodnenia tohto rozsudku). Účelom celej tejto investície je výstavba objektov, ktoré majú slúžiť pre výrobu automobilov spoločnosti Jaguar Land Rover Slovakia s. r. o., ktorá bude umiestnená pri existujúcom priemyselnom parku Nitra - Sever. Ide o výstavbu objektov na prípravu územia na realizáciu strategického parku. Ministerstvo hospodárstva SR vydalo osvedčenie č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22. 07. 2015 a osvedčenie č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13. 07. 2015 pre stavbu „vybudovanie strategického parku“ a táto stavba je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme podľa zákona o investíciách. Týmto bola jednoznačne splnená podmienka stanovená v § 32 ods. 2 stavebného zákona, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku.

Druhou podmienkou, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. V predmetnej veci umiestnenie výstavby nového

závodu na výrobu automobilov nie je v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou Mesta Nitra a vyplýva z územného plánu mesta, ktorý bol schválený všeobecne záväzným nariadením Mesta Nitra č. 3/2003 v znení dodatkov č. 1 až 5. Sám žalobca v podanej žalobe tvrdil, že v aktuálnom územnom pláne Mesta Nitra nie je vymedzená hranica strategického parku a nie je definované územie pre strategický park. V územnom pláne Mesta Nitra sú uvedené čísla lokalít s funkčným využitím „priemyselný park“ a termín „strategický park“ sa v územnom pláne Mesta Nitra neuvádza, pretože termín „strategický park“ bol zavedený do stavebného zákona s účinnosťou od 17. 10. 2015 zákonom č. 254/2015 Z. z.. Z uvedených dôvodov potom termín „strategický park“ nie je zahrnutý v územnom pláne Mesta Nitra, nakoľko dodatok č. 5 k VZN č. 3/2003 bol schválený mestským zastupiteľstvom Mesta Nitra dňa 11. 06. 2015, kedy ešte uvedený termín nebol v našom právnom poriadku definovaný. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rovnaké právne posúdenie predmetnej otázky aj v rozhodnutiach Najvyššieho správneho súdu SR vrátane rozsudku sp. zn. 1Sžk/48/2020 zo 16.02.2022 (odsek 50), ktorý prešiel aj testom ústavnosti v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 416/2022-21 zo 17.08.2022. Totožný právny záver Najvyššieho správneho súdu SR i keď k iným stavbám je obsiahnutý aj v rozsudku sp. zn. 10Sžk/40/2020 z 23.02.2022 (bod 49 odôvodnenia) a rozsudku sp. zn. 8Sžk/42/2020 z 24.11.2021 (odsek 34 odôvodnenia).

94.4. K oznámeniu zo dňa 25. novembra 2015, na ktoré poukazoval žalobca v žalobe, správny súd uviedol, že sa jedná o stanovisko Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, odboru štátnej stavebnej správy k výkladu § 32 ods. 2 stavebného zákona a je v ňom výslovne uvedené „pre územie, ktoré je dostatočne zaregulované územným plánom obce alebo zóny a ktoré je zároveň určené na umiestnenie strategického parku alebo na prípravu územia na realizáciu strategického parku významnej investície sa nevyžaduje územné konanie“. Predmetné stanovisko nie je záväzné pre súd a ani z neho nevyplýva, že by konkrétne územie určené na umiestnenie strategického parku alebo na prípravu realizácie strategického parku významnej investície vyžadovalo vykonanie územného konania. V predmetnej veci správny súd poukázal na § 12 ods. 1 vyššie citovaného zákona, ktorý stanovuje prípady, kedy sa spracúva pre časť obce územný plán zóny (okrem iného i v prípade, ak schválený územný plán obce ustanovuje obstaráť územný plán zóny pre vymedzenú časť obce) a bol toho názoru, že o takýto prípad sa v predmetnej veci nejedná, nakoľko platný územný plán Mesta Nitry neustanovuje pre priestorovo funkčný celok posudzovaný v tejto konkrétnej veci obstaráť a vypracovať územný plán zóny. Povinnosť obstaráť a vypracovať územný plán zóny nevyplýva a ani nemôže vyplývať z oznámenia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, odboru štátnej stavebnej správy zo dňa 25. novembra 2015. Taktiež správny súd považoval za dôležité poukázať na skutočnosť, že stavba s označením „vybudovanie strategického parku“, na ktorú bolo vydané osvedčenie o významnej investícii, ktorej uskutočnenie je vo verejnom záujme, je umiestnená v nadväznosti na existujúci priemyselný park Nitra - Sever, čo vyplýva z predloženého zámeru podľa zákona č. 24/2006 Z. z. vypracovaného v auguste 2015 pre užívateľa a navrhovateľa, t. j. Slovenskú agentúru pre rozvoj investícií a obchodu.

95. Námietku žalobcu (bod III. 3 žaloby), že stavba strategického parku a ani žiadna príprava strategického parku nebola predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie a ani zisťovacieho konania podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, súd vyhodnotil ako nedôvodnú z nasledovných dôvodov:

95.1. Citovaný zákon nepozná pojem strategický park, preto nie je možné viesť ani zisťovacie konanie v rámci tohto zákona, ktoré by sa týkalo strategického parku. Predmetný zákon upravuje zisťovacie konanie o posudzovaní strategických dokumentov a ich vplyvov (strategickým dokumentom sa rozumie návrh plánu alebo programu), resp. konanie o posudzovaní činností, ale nie konanie o posudzovaní strategických parkov. Správny súd opakovane poukazuje na to, že napadnutým rozhodnutím bolo stavebníkovi vydané rozhodnutie o časovo obmedzenom predčasnom užívaní časti stavby aj pred odovzdaním všetkých dodávok do 15.10.2019, ktorá bola realizovaná na základe právoplatného stavebného povolenia. Otázka, či malo alebo nemalo prebehnúť zisťovacie konanie v rámci strategického parku je preto na účel preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného v danom prípade (rozhodovanie o vydaní súhlasu na dočasné užívanie stavby) právne irelevantná. Predmetom tohto súdneho konania nemôže byť posudzovanie priebehu stavebného konania a vydanie stavebného povolenia. Súd mal z administratívneho spisu za preukázané, že stavebnému konaniu predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal dňa 8. októbra 2015 rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“,

ktorú predložila Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa § 29 zákona o EIA. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Následne dňa 1. júla 2021 rozsudkom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016 bola zamietnutá žaloba žalobcu, čo znamená, že rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní, ako i pre súdy.

95.2. Správne súdy sú z vlastnej činnosti známe viaceré rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR vydané v obdobných veciach, v ktorých žalobca uplatňoval totožný žalobný bod, pričom zo strany kasačného súdu bol konštatovaný rovnaký právny záver, pr.: rozsudok sp. zn. 1Sžk/48/2020 zo 16.02.2022 (odseky 46,47), rozsudok sp. zn. 10Sžk/40/2020 z 23.02.2022 (odsek 50), rozsudok sp. zn. 1Sžk/38/2020 z 24.09.2021 (odsek 53). Námietky, ktoré sa týkali územného konania, stavebného konania či konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, nemajú v kolaudačnom konaní, s prihliadnutím na predmet kolaudačného konania, právnu relevanciu. Jedná sa o samostatné druhy konaní, ukončené vydaním administratívneho rozhodnutia, ktoré je spôsobilé samostatného súdneho prieskumu, a preto je prieskum skôr vydaných rozhodnutí, ktoré sú pre správny orgán záväzné, vylúčený s poukazom na § 27 ods. 1 SSP. Vzhľadom na vyššie uvedené závery a odkazy na závery z rozhodnutí NSS SR, ktoré sa plne vzťahujú aj na prejednávanú vec, súd je toho názoru, že námietky žalobcu sa rovnako netýkali zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného a ani prvostupňového rozhodnutia v konaní o vydaní súhlasu na predčasné užívanie stavieb.

96. Za nedôvodnú považoval i námitku uvedenú v časti III.5 podanej žaloby ohľadom dopravného napojenia, vyústenia dopravy na cestu I/64, napojenia na rýchlostnú komunikáciu R1A. Žalobné námietky žalobcu boli v tejto časti len všeobecné, z ktorých nebolo možné zistiť, akým spôsobom by riešenie dopravnej situácie malo mať negatívny vplyv na životné prostredie. Navyiac, riešenie napojenia úseku cesty I/64 na rýchlostnú komunikáciu R1A nebolo predmetom stavebného konania, ani žalobou napadnutého rozhodnutia. Dodatočne súd odkazuje na § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona, v zmysle ktorého sa v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby podľa potreby okrem iného určia i podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie a pod.

97. K námietke žalobcu (bod III. 6 žaloby), že nemal možnosť sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a tým nebol dodržaný § 33 ods. 2 správneho poriadku súd uvádza, že dotknutá verejnosť má postavenie účastníka v povoľovacom konaní len k navrhovanej činnosti, ktorá je presne definovaná v § 3 písm. f) zákona o EIA ako „realizácia stavieb alebo iný zásah do prírodného prostredia alebo do krajiny meniaci fyzické aspekty lokality“. Kolaudačným konaním a povolením nie je realizácia stavieb, ktorá by menila fyzické aspekty lokality, a teda žalobca nemôže mať postavenie účastníka konania v kolaudačnom konaní, pokiaľ ho odvodzuje od § 24 ods. 2 zákona o EIA. Odkazujúc už na skoršiu argumentáciu (odseky 89 až 91 odôvodnenia tohto rozsudku) súd uvádza, že v povoľovacom konaní nebol žalobca účastníkom konania, preto nebol dôvod zo strany správneho orgánu zasielať žalobcovi poklady na vyjadrenie. Správne orgány postupovali správne, neporušili podmienky dané § 33 ods. 2 správneho poriadku a preto súd aj túto námitku žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú.

98. Súd rovnako vyhodnotil aj žalobnú námitku týkajúcu sa porušenia Aarhuského dohovoru (časť III.7 žaloby) za nedôvodnú, keď po preštudovaní administratívneho spisu a napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že zo strany správnych orgánov bol rešpektovaný zmysel a cieľ Aarhuského dohovoru. Žalovaný postupoval v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania ako aj so žalobcom, ktorému dal možnosť realizovať svoje práva ako dotknutej verejnosti a uplatňovať svoje nároky, čo bolo naplnené samotným prejednaním odvolania žalobcu. Pri tejto námietke ide u žalobcu len o všeobecné konštatovanie nesúladu napadnutého rozhodnutia, resp. postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal s účelom Aarhuského dohovoru, bez konkrétneho tvrdenia jeho porušenia na základe vlastných úvah a záverov, alebo iných skutočností, na základe ktorých by mal správny súd dospieť k inému záveru, než je uvedený v napadnutom rozhodnutí.

99. Žalobca, ktorý podal všeobecnú správnu žalobcu v predmetnej veci ako zainteresovaná verejnosť a žiadal zrušiť rozhodnutie vydané v kolaudačnom konaní k cestnej stavbe, žiadnym spôsobom nevymedzil, v čom bol v dôsledku vydaného povolenia na predčasné užívanie časti stavby porušený

verejný záujem v oblasti životného prostredia. Všeobecná správna žaloba zainteresovanej verejnosti sa totiž týka ochrany porušeného verejného záujmu v oblasti životného prostredia. Nejde teda o porušenie individuálneho subjektívneho práva na úseku životného prostredia u konkrétnej fyzickej alebo právnickej osoby, prípadne i člena zainteresovanej verejnosti, ale o porušenie práva na zdravé životné prostredie ako celku. Takéto vymedzenie korešponduje s definíciou žaloby zainteresovanej verejnosti v § 61 písm. c) SSP ako procesného úkonu na uplatnenie práva na súdnu ochranu vo veciach životného prostredia. Zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia. Takéto tvrdenie v predmetnej žalobe proti rozhodnutiam vydaným v stavebnom konaní k cestným stavbám absentuje.

100. Správny súd s prihliadnutím na podstatné žalobné body po vykonaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov a postupu predchádzajúceho ich vydaniu dospel k záveru, že správne orgány vydali svoje rozhodnutia na základe dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom tieto i riadne zdôvodnili a dôsledne sa zaoberali i s námietkami, ktoré žalobca priebehu správneho konania predložil. Preskúmaním žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa v intenciách podanej žaloby správny súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju rozsudkom podľa § 190 SSP zamietol.

101. O práve na náhradu trov konania a aj kasačného konania (sp. zn. 1Svk/17/2021) rozhodol správny súd podľa § 168 v spojení s § 175 ods. 1 SSP a § 467 ods. 3 SSP, keďže vo veci úspešnému žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil, ide o orgán štátnej správy, a preto mu správny súd náhradu trov konania nepriznal.

102. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 175 ods. 1 v spojení s § 168 a contrario SSP tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať, aby ich žalovanému nahradil. Správny súd podľa § 169 SSP nepriznal náhradu trov konania ďalšiemu účastníkovi konania v 2. rade a ostatným pribratým účastníkom konania, ktorí v konaní ostali nečinní, žiadne trovy si ani neuplatnili a teda v konaní im žiadne trovy nevznikli.

103. Správny súd priznal ďalšiemu účastníkovi v 1. rade podľa § 169 SSP voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v celom rozsahu, lebo dospel k záveru, že tieto trovy mu vznikli v súvislosti s plnením povinností uložených súdom (vyjadrenie k žalobe). Otázka posudzovania, či je výzva na vyjadrenie sa k správnej žalobe uložením povinnosti účastníkovi správnym súdom, alebo nejde o povinnosť, nie je v správnom súdnictve dosiaľ jednoznačne ustálená. Pri určení práva na náhradu trov konania súd posúdil viacero hľadísk, a to samotnú formuláciu výzvy na vyjadrenie, možnosť požiadať o vytýčenie pojednávania, účelnosť a obsah vyjadrenia ďalšieho účastníka.

104. Vo výzve zo dňa 27.11.2019 súd uviedol: „...Vám (súd) v prílohe zasiela žalobu zo dňa 09.09.2019 a vyzýva Vás, aby ste sa k žalobe a jej prílohám vyjadrili v lehote 20 dní odo dňa doručenia tejto výzvy s tým, že ak tak neurobíte, správny súd môže konať ďalej a najneskôr vo vyjadrení k žalobe môžete požiadať, aby správny súd vo veci nariadil pojednávanie.“ Z takto formulovanej výzvy (ak tak neurobíte, súd môže konať ďalej) mohol ďalší účastník konania vyvodiť záver, že odignorovaním takejto výzvy na vyjadrenie sa k žalobe, stratí možnosť akokoľvek ovplyvniť výsledok súdneho konania, na ktorého výsledku má nepochybne právny záujem, nakoľko môže zasiahnuť i do jeho práv a právom chránených záujmov. Takýto záver teda môže viesť k vyvodu určitej nutnosti/povinnosti sa k danej výzve vyjadriť, pod hrozbou straty možnosti zasiahnuť do konania a predniesť relevantné argumenty v prospech strany, ktorá háji rovnaké záujmy ako ďalší účastník konania a taktiež k možnosti požiadať súd o nariadenie pojednávania vo veci. Akokoľvek sa toto môže javiť ako právo ďalšieho účastníka konania, ktoré mu vyplýva zo samotného SSP, nereagovanie na výzvu je jednoznačne spojené so stratou možnosti vyjadriť sa k veci a požiadať o nariadenie pojednávania. Je dôležité uviesť, že súd v uvedenom prípade neprihliadol iba na formuláciu samotnej výzvy, ale aj na obsah samotného vyjadrenia k žalobe, v ktorom ďalší účastník konania uviedol jasnú, účelnú a kvalifikovanú argumentáciu k jednotlivým bodom žaloby. Súd prihliadal aj na to, že podal aj kasačnú sťažnosť voči prvému rozsudku krajského súdu. V súvislosti s účasťou právneho zástupcu ďalšieho účastníka konania v 1. rade na pojednávaniach dňa 19.05.2021 a dňa 25.01.2024 súd pristúpil k aplikácii poslednej vety § 169 SSP, nakoľko vzhliadol v uvedenej veci dôvody hodné osobitného zreteľa na priznanie práva na náhradu trov konania. Ďalší účastník konania v 1. rade na nariadenom pojednávaní, na ktorého nariadení trval, rovnako kvalifikovane

predniesol svoju argumentáciu k podanej žalobe vrátane dôvodov podporujúcich závery o zákonnosti a správnom napadnutého rozhodnutia žalovaného, poukázal a predložil aktuálnu judikatúru Najvyššieho správneho súdu SR, pričom samotný žalovaný svoju účasť na pojednávaní ospravedlnil.

105. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

106. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť do jedného mesiaca od jeho doručenia, na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.